

de, end vi har set i den sidste tid. Det citat går jeg ud fra at finansministeren er enig i.

Men det, der er problemet, er jo, at de, der ikke kommer i arbejde, fordi de simpelt hen ikke kan påtage sig et job, er på kontanthjælp. Finansministeren er altså fuldstændig på vildspor, hvis han tror, at de kan påtage sig et arbejde. Vi har tidligere diskuteret matchgrupper herinde, og det stod fuldstændig klart, at nogle af dem, der er på kontanthjælp, i hvert fald ikke rent umiddelbart kunne påtage sig et arbejde eller måske aldrig kunne gøre det. Det problem har regeringen aldrig løst, uanset at nogle folk har været på kontanthjælp i både 5, 8 og 10 år. Det er dem, der ikke kan påtage sig et arbejde, regeringen virkelig skubber til ved at holde dem på de lave ydelser, der nu kommer på en række områder, og det er jo det, som er problemet.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg synes, noget af det mest positive har været, at det, vi især ser nu, er, at folk, der har været i bistandssystemet, kommer i job. Tallene viser, at det, man måske troede ikke var muligt, rent faktisk sker. Folk uden for arbejdsmarkedet kommer ind på arbejdsmarkedet, folk, der har været i job tidligere, men har været ude længe, vender tilbage igen, og også bistandsmodtagere kommer i job.

Jeg synes hellere, vi skal koncentrere os om, hvordan vi kan sikre de rigtige jobtilbud, så man også er i stand til at anvise job, som den pågældende kan bestride. Det burde være den store udfordring, for det burde vel ikke være et mål i sig selv for nogen at fastholde folk på kontanthjælp. Hvis man over tid ikke er i stand til at indtræde på arbejdsmarkedet, er løsningen jo førtidspension, for det er jo det, vi har vedtaget med den måde, vi har udformet førtidspensionen på.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg går ud fra, at finansministeren ved, at sådan er virkeligheden ikke. Der er virkelig mange på kontanthjælp, som ikke har mulighed for at påtage sig et arbejde, fordi de ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet, men alligevel lader man dem blive på kontanthjælp og giver dem den allerlaveste ydelser år efter år. Det er derfor, vi har fattigdomsproblemet.

Jeg synes, det er meget, meget skammeligt, at man lader disse mennesker blive der, og jeg sy-

nes altså, det er et problem, man skal tage fat på i stedet for at sige: Vi er et rigt samfund, men vi lukker øjnene og lader disse folk gå på disse meget, meget lave ydelser år efter år, også selv om de ikke selv kan tage fat og komme ud på arbejdsmarkedet. Det er formentlig ikke så mange, men for de 50.000, det måske drejer sig om, er det en meget, meget alvorlig sag, og hvis de også har børn, som de skal forsørge, ved vi, hvor galt det går, og hvor svært disse børn har det. Det synes jeg finansministeren burde tage fat på, når vi nu er så rige, at vi kan købe hele verden, som det bliver sagt.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nej, jeg mener, at vi har en mulighed for at gøre mere, end man har gjort nogen sinde før.

Når regeringen er meget optaget af at sikre, at vi har det højeste mulige aktivitetsniveau og en rimelig klar efterspørgsel efter arbejdskraft, skyldes det, at det er nøglen til at løse de problemer, vi ikke har kunnet løse de sidste 25 år, nemlig at få folk, der er uden for arbejdsmarkedet, ind på arbejdsmarkedet, at få folk i bistandssystemet helt eller delvis ind på arbejdsmarkedet og at få indvandrergrepper i arbejde. Det er det, der er udfordringen, og muligheden skal bruges.

Jeg vil godt sige, at det ikke er en katastrofe, som regeringen er skyld i, at der mangler ledige, sådan som nogle siger. Næh, det er politisk lykke, at der simpelt hen ikke er nogen ledige, for det er jo et mål i sig selv. Det er heller ikke en katastrofe, at virksomhederne kan sælge mere, end de producerer; det er virkelig en ønskesituation. Det ville være en katastrofe, hvis ikke man kunne sælge det, man producerede, så jeg vil blot sige, at når folk siger, det er en katastrofe, at der mangler ledige, svarer jeg: Nej, det er simpelt hen et resultat af den politik, der er blevet ført.

Jeg skal ikke gradboje, hvem der har æren over tid. Jeg siger blot, at vi står i en optimal situation. Man kan se, at der mangler arbejdskraft, så formidlingssystemerne kan anvise job i stedet for bare at sige: I teorien skal du have et job. Der er altså forskel på at sige ja til, at man skal tage et job, og ja til at tage et job, som er anvist, og den udfordring, vi står over for, er at udnytte de nye jobcentre og det, der i øvrigt er vedtaget i forbindelse med kommunalreformen, bedst muligt og gøre langt mere for at få folk ind på ar-